

II. Afvikling af erhvervshæmmende bureaukrati

Gennem de senere år er erhvervslivet blevet pålagt øgede administrative byrder og dermed øgede omkostninger på grund af stadig stigende mængder af pris- og mærkningsbestemmelser, opkrævningsfunktioner, regnskabsbestemmelser, toldbestemmelser, tekniske og kemiske forskrifter, økonomisk-statistiske forskrifter, miljø- og arbejdsmiljølovgivning samt den administrative forvaltning af disse rammelove, forbrugerbeskyttelse og levedsmiddellovgivning.

Disse mange forskrifter virker i høj grad som en psykologisk barriere for specielt små og mellemstore virksomheder. Der bør derfor foretages en grundig gennearbejdning af alle de administrative regler med henblik på at sikre størst mulig forenkling.

Der nedsættes derfor en hurtigt arbejdende ekspertgruppe, som skal sikre, at der foretages en afvejning mellem de gældende reglers formål og hensynet til virksomhedernes økonomi og planlægning.

Arbejdet bør ledes af en repræsentant for industriministeriet og derudover bør andre berørte ministerier såsom arbejdsministeriet, miljøministeriet og skatteministeriet inddrages. Endvidere skal der udpeges repræsentanter for Industrirådet, Håndværksrådet, Dansk Arbejdsgiverforening, Grosse-erer-Societetet og Arbejderbevægelsens Erhvervsråd.

Det er forslagsstillernes hensigt, at arbejdsgruppen skal fremkomme med et første oplæg i løbet af 3 måneder, hvorefter de første forenklinger kan iværksættes, medens arbejdsgruppen fortsætter sit arbejde med forslag til yderligere forenklinger.

På denne baggrund kan det årlige lov-katalog, der kun sjældent indeholder forslag om fjernelse af love, udbygges med et program for reduktion af lovmængden.

III. Belysning af praktiske konsekvenser af ny lovgivning m. v.

Det er efterhånden blevet en fast administrativ praksis, at de enkelte lovforslags bemærkninger indeholder oplysning om de bemandings-, drifts- og investeringsmæssige konsekvenser for den offentlige sektor. Derimod er belysningen af de enkelte lovforslags praktiske konsekvenser for virksomhederne i den private sektor som regel meget sporadisk.

Dette forhold søges ændret gennem et pålæg til de enkelte ministerier om at sikre, at disse vurderinger foreligger, inden der tages initiativ til ny

lovgivning, nye bekendtgørelser eller ny administrativ praksis.

IV. Udbygning af erhvervsfremmeordningerne

De generelle erhvervsfremmeordninger foreslås udbygget efter følgende retningslinjer:

- 1) Rammerne for K- og EM-låneordningerne forøges med 500 mill. kr. Der åbnes mulighed for, at Dansk Håndværks Finansieringsinstitut kan forvalte en del af midlerne.
- 2) Lov om Danmarks Erhvervsfond foreslås ændret, så det maksimale beløb, inden for hvilket Eksportkreditrådet kan udstede eksportkreditgarantier og -kautationer, forøges fra 30 til 50 mia kr.
- 3) Der afsættes 100 mill. kr. ekstra på finansloven til forøgelse af indsatsen vedrørende eksportfremme og egnsudvikling samt udvidelse af rammerne for håndværkerlåneordningen.
- 4) Eksportstipendiatordningen udbygges, således at der åbnes mulighed for at give tilskud til handelseksportører, der ønsker at etablere virksomhed i Danmark med henblik på at koordinere eksporten fra små og mellemstore virksomheder.
- 5) Der skabes forudsætninger for, at de internationalt aftalte consensusrentevilkår kan anvendes i hele finansieringsperioden ved lange eksportkreditter, således at danske virksomheder stilles lige i konkurrencen, jfr. modellen i det franske eksportkreditsystem.

V. Lempelse af monopolloven

Der er næppe mange, der vil bestride, at vi skal have en monopollovgivning og et monopoltilsyn. En kontrol med monopoler er en forudsætning for, at den fri konkurrence og den fri markedsøkonomi kan fungere. Det er også nødvendigt af hensyn til forbrugerne. Men monopollovgivningen må ikke udvikle sig til en kontrol med alt og alle. Sker det, er det i strid med hele formålet med monopolloven, der jo netop, som det udtrykkes i lovens formålsbestemmelse, er at »sikre den fri erhvervsudøvelse«.

Monopolloven foreslås derfor lempet under hensyntagen til, at Danmark handelsmæssigt er en integreret del af EF, hvilket helt har fjernet forudsætningerne for monopollovens bestemmelser om konkurrencebegrænsninger og dominerende indflydelse i hele landet eller inden for lokale områder. Praksis vedrørende fastlæggelse af indtjeningsniveau for såkaldte monopolvirksomheder bør nuan-